

MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTÀ DI CAPODISTRIA

Župan – Sindaco

2

Številka: 094-1/2026

Datum: 24. 3. 2026

MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTÀ DI CAPODISTRIA
Občinski svet – Consiglio comunale

ZADEVA: PREDLOG ZA OBRAVNAVO NA SEJI OBČINSKEGA SVETA

NASLOV: Predlog za podelitev naziva častni občan Mestne občine Koper

**GRADIVO PRIPRAVIL: Občinska uprava Mestne občine Koper
Kabinet župana in Služba za občinski svet in krajevne skupnosti**

POROČEVALEC: Aleš Bržan, župan

PREDLOG SKLEPA:

Občinski svet Mestne občine Koper sprejme naslednji sklep:

Naziv častni občan Mestne občine Koper se podeli prof. dr. Liviu Jakominu, za dolgoletno pedagoško, znanstveno, gospodarsko, politično, diplomatsko in kulturno delo, s katerim je odločilno prispeval k razvoju pomorstva, visokega šolstva, gospodarstva ter družbenega in kulturnega življenja v Kopru, slovenski Istri in širšem slovenskem prostoru.

ŽUPAN
Aleš Bržan, l. r.

GRADIVO

- Predlog za podelitev naziva častni občan Mestne občine Koper

MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTA DI CAPODISTRIA

Župan – Sindaco

P R E D L O G

ZA PODELITEV NAZIVA ČASTNI OBČAN MESTNE OBČINE KOPER

Odlok o priznanjih in nagradah Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 3/96 in 54/01) določa, da naziv častni občan Mestne občine Koper podeljuje Občinski svet na predlog župana, in sicer osebam, ki imajo za Mestno občino Koper izjemne zasluge na vseh področjih družbenega življenja, posebej osebam, ki so s svojim javnim delovanjem pripomogle k mirnemu sobivanju ljudi in tvornemu sodelovanju med narodi in državami.

Na podlagi 3. člena navedenega odloka in glede na širše izoblikovano mnenje in podporo

P R E D L A G A M

Občinskemu svetu Mestne občine Koper, da naziv častni občan Mestne občine Koper podeli prof. dr. Liviu Jakominu za dolgoletno pedagoško, znanstveno, gospodarsko, politično, diplomatsko in kulturno delo, s katerim je odločilno prispeval k razvoju pomorstva, visokega šolstva, gospodarstva ter družbenega in kulturnega življenja v Kopru, slovenski Istri in širšem slovenskem prostoru.

O b r a z l o ž i t e v :

Prof. dr. Livio Jakomin se je rodil v Pradah. Srednjo izobrazbo je pridobil na Srednji pomorski šoli v Piranu, diplomiral pa na Pomorski akademiji v Splitu. Leta 1972 je magistriral na FDV v Ljubljani, nato pa na Fakulteti prometnih znanosti Sveučilišta v Zagrebu opravil doktorat znanosti.

Delovne izkušnje je pridobil kot častnik krova in poveljnik ladje med letoma 1962 in 1969. Leta 1970 je začel delovati kot predavatelj na Srednji pomorski šoli v Piranu. Pedagoško-raziskovalno delo je nadaljeval kot predavatelj in dekan na Višji pomorski šoli, predstojnik katedre ter prodekan na Fakulteti za pomorstvo in promet v Portorožu. Več let je bil tudi gostujoči profesor na podiplomskem študiju v Zagrebu in na Reki.

Aktivno je sodeloval v družbenem in političnem življenju slovenske Istre in Republike Slovenije, in sicer kot sekretar Obalnega komiteja, delegat v Skupščini Republike Slovenije, predsednik Komiteja za promet in zveze, predsednik Skupnosti obalnih občin in generalni konzul SFRJ v Trstu. Bogate izkušnje v gospodarstvu in upravljanju gospodarskih družb je pridobil kot direktor Energetsko-industrijske cone Luke Koper, član nadzornih svetov zavarovalnice Adriatic, d. d., Marine Portorož, d. d. in Holdinga Slovenskih železnic ter kot predsednik nadzornega sveta družbe Intereuropa, d. d. En mandat je bil član upravnega odbora Znanstveno-raziskovalnega središča Koper, član upravnega odbora Univerze na Primorskem ter član strokovnega sveta Evro-sredozemske univerze (EMUNI).

Več let je vodil jugoslovanski del Mednarodne komisije za izgradnjo predora Karavanke. Opravljal je funkcijo predsednika Visokošolskega sveta ter vodje vladne komisije za ustanovitev Univerze na Primorskem. Bil je ustanovitelj in prvi predsednik Društva za napredek znanosti v prometu Slovenije, član Hrvaškega društva za znanost v prometu ter član Znanstvenega sveta za promet Hrvaške akademije znanosti in umetnosti.

Njegova bibliografija obsega več kot 300 enot. Kot avtor ali soavtor je napisal tri univerzitetne učbenike, štiri znanstvene monografije, dve kulinarčni in tri leposlovne knjige ter pesniško zbirko. Objavil je 26 elaboratov, študij in ekspertiz ter bil mentor šestim doktorskim in dvanajstim magistrskim študentom.

Za svoje delo je prejel številna priznanja in nagrade. Je dobitnik priznanja za življenjsko delo Fakultete za pomorstvo in promet ter Logističnega združenja Slovenije, plakete za znanstvenoraziskovalno delo ter zlatega grba Občine Piran. Odlikovan je bil z Ordenom dela z zlatim vencem, Redom za zasluge Republike Italije in Redom za zasluge Republike Slovenije. Je častni član Združenja slovenskega reda vitezov vina in častni doktor Univerze na Primorskem.

Že v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja se je kot sekretar Obalnega komiteja zavzemal za tesnejše sodelovanje in uravnotežen razvoj obalnih občin ter za okrepljeno uveljavljanje slovenske Istre v slovenskem prostoru. Po sprejetju ustave leta 1974 je kot delegat v Skupščini SR Slovenije vodil Komisijo za narodnosti in se zavzemal za dosledno uresničevanje pravic italijanske in madžarske narodne skupnosti.

Kot predsednik Komiteja za promet in zveze je v kriznem obdobju leta 1977 vodil komisijo za sanacijo Luke Koper ter Skupščini Republike Slovenije predložil zakon o združevanju sredstev gospodarstva za razvoj železniške in pristaniške infrastrukture. Ta zakon je omogočil povečanje investicij v Luki Koper v času njegovega delovanja v Izvršnem svetu Republike Slovenije.

V času predsedovanja Skupnosti obalnih občin je pospešeno potekala izgradnja višinskega vodovoda ter izvajanje ukrepov za izboljšanje življenjskih pogojev istrskega podeželja. Na področju visokega šolstva so v tem obdobju poleg Višje pomorske šole v Piranu v Kopru začele delovati tudi druge višješolske ustanove.

Kot dekan Višje pomorske šole je razširil izobraževalne programe na druge prometne panoge ter postavil temelje za razvoj šole v visokošolsko ustanovo in kasneje v Fakulteto za pomorstvo in promet. Bil je pobudnik, ustanovitelj in prvi predsednik Društva za napredek znanosti v prometu v Sloveniji.

Ob ustanavljanju Fakultete za humanistične študije je v strateških načrtih najprej sodeloval kot predstavnik Fakultete za pomorstvo in promet Univerze v Ljubljani, vendar se je kot primorski izobraženec vključeval tudi v dejavnosti primorskega študentskega gibanja in vodil okrogle mize za politično soglasje o nastanku Univerze na Primorskem. 1. 3. 2001 je ministrica Lucija Čok imenovala vladno strokovno skupino, ki naj bi skupaj z ministrstvom obravnavala temeljna vprašanja ustanovitvenih dejanj: od ustanoviteljstva, organizacijskega in pravnega vidika delovanja novega visokošolskega zavoda ter njegovega financiranja do izobraževalnih in raziskovalnih dejavnosti zavoda. Od imenovanja skupine do sprejema Odloka o ustanovitvi Univerze na Primorskem 29. 1. 2003 v Državnem zboru je skupino vodil Livio Jakomin. Vladna skupina je pripravila tudi izhodišča za prvi predlog statuta Univerze na Primorskem, ki so jih 30. 9. 2002 podpisale bodoče članice univerze. Po ustanovitvi Visokošolskega središča leta 1995 je več let vodil njegov strokovni svet, organ, ki je pomembno prispeval k ustanavljanju visokošolskih zavodov, kasneje vključenih v Univerzo na Primorskem. S svojim delovanjem, modrostjo in izkušnjami je tako v vladni skupini kot na Visokošolskem središču predstavljal strokovno in vodilno avtoriteto v procesu oblikovanja pogojev za ustanovitev Univerze na Primorskem.

Skupaj s pokojnim Zvestom Apolloniem je bil soustanovitelj Lions kluba Koper-Capodistria ter v okviru Združenja slovenskega reda vitezov vina soustanovitelj viteškega omizja za Primorsko ter slovensko Istro in Kras.

Pomemben prispevek k oblikovanju in ohranjanju istrske identitete predstavlja tudi njegovo literarno delo, ki dopolnjuje njegovo politično, pedagoško, znanstveno, gospodarsko in diplomatsko delovanje. Kot soavtor, urednik in vodja projektov je sodeloval pri številnih publikacijah, med drugim pri knjigah *Tartufi in vino* (2006), nagrajeni na mednarodnem tekmovanju *Gourmand World Cookbook Awards*, *Vino v starih slovenskih jedeh* (2007), *I porti dell'alto Adriatico* (1996), obsežni monografiji o Luki Koper (2004) ter številnih drugih delih, ki pomembno prispevajo k prepoznavnosti slovenskega pomorstva, logistike, kulturne dediščine in istrske identitete. Izdal je tudi leposlovna dela, med njimi knjigo *Vas*, ki je več ni (2009), ki s pretanjenim občutkom za prostor, ljudi in jezik ohranja spomin na istrsko kulturno in družbeno okolje, ter knjigo *Na meji* (2013), ki osvetljuje njegovo diplomatsko delovanje v času pomembnih

političnih prelomnic. Njegov opus dopolnjujejo še publikacije s področja kulture vina in kulinarike ter pesniška zbirka Trte in vino ter čas, v katerem živimo (2020). Njegovo zadnje delo je Pot v neznanu (2023), zgodba njegove mladosti, ki se začne z odhodom na Vojaško pomorsko akademijo v Divulje blizu Trogirja in Splita. Kot urednik in soavtor je sodeloval tudi pri monografiji V čast vinu in domovini (2024), izdani ob 20. obletnici Združenja slovenskega reda vitezov vina, ki celovito predstavlja slovenske vinorodne pokrajine, njihovo kulturno dediščino in identitetni pomen.

Prof. dr. Livio Jakomin je s svojim bogatim življenjskim delom že več kot pol stoletja ključni soustvarjalec istrske identitete na pomorskem, družbenopolitičnem, pedagoškem, znanstvenoraziskovalnem in kulturnem področju. Njegov prispevek k razvoju Mestne občine Koper in širše regije je izjemen na štirih ključnih področjih:

- **Akademski prispevek: Ustanovitev Univerze na Primorskem**

Prof. dr. Jakomin je bil eden ključnih akterjev pri vzpostavitvi visokega šolstva na Primorskem in tretje javne univerze v Kopru. Kot vodja vladne skupine za ustanovitev Univerze na Primorskem in predsednik strokovnega sveta Visokošolskega središča v Kopru je usmerjal, vodil in spremljal procese, ki so pripeljali do ustanovitve univerze, s čimer je regija pridobila intelektualno avtonomijo. Kot dekan je postavil temelje za preraščanje Višje pomorske šole v Fakulteto za pomorstvo in promet, kar je utrdilo status slovenske Istre in Kopra kot univerzitetnega in pomorskega mesta.

- **Gospodarski prispevek: Razvoj Luke Koper in infrastrukture**

V času, ko je deloval kot predsednik republiškega Komiteja za promet in zveze, je v kriznem obdobju (1977) vodil Komisijo za sanacijo Luke Koper. Njegova zakonodajna pobuda (Zakon o združevanju sredstev za železniško in luško infrastrukturo) je omogočila ključne investicije in širitev pristanišča, ki je danes gospodarsko srce občine. Kot predsednik Skupnosti obalnih občin je pospešil izgradnjo vitalne infrastrukture, vključno z Rižanskim vodovodom.

- **Diplomatski prispevek: Povezovanje v regiji**

Kot generalni konzul v Trstu (1986–1990) je v občutljivem zgodovinskem obdobju s svojim smislom za diplomacijo gradil mostove med narodi in kulturami ter se zavzemal za pravice slovenske manjšine. Njegovo delo je pomembno prispevalo k dobrim sosedskim odnosom, ki jih danes uživa Mestna občina Koper v čezmejnem prostoru.

- **Kulturni prispevek: Ohranjanje istrske dediščine**

Dr. Jakomin je varuh istrske kulturne dediščine. S knjigo Vas, ki je več ni je ohranil spomin na narečje, humor in življenje ljudi v istrskem zaledju (Prade, Pobegi). Na mednarodnem parketu je proslavil istrsko enogastronomijo: njegovi knjigi Tartufi in vino ter Vino v starih slovenskih jedeh sta prejeli prestižni svetovni nagradi Gourmand World Cookbook v Pekingu in Londonu. S tem je ime Istre in njenih avtohtonih sort (refošk, malvazija) ponesel v svet.

Na podlagi navedenega predlagam Občinskemu svetu Mestne občine Koper, da sprejme sklep o podelitvi naziva častni občan Mestne občine Koper prof. dr. Liviu Jakominu, za dolgoletno pedagoško, znanstveno, gospodarsko, politično, diplomatsko in kulturno delo, s katerim je odločilno prispeval k razvoju pomorstva, visokega šolstva, gospodarstva ter družbenega in kulturnega življenja v Kopru, slovenski Istri in širšem slovenskem prostoru.

ŽUPAN

Aleš Bržan, l. r.